

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Ἀριθμ. φύλλου 696 ²	Τῆς Ἁγίας Σκέπης Τρίτη 28 Ὀκτωβρίου 2014 (1999)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ σκέπη τοῦ γένους μας

Εορτάζουμε, ἀγαπητοί μου, τὴν θεομητορική ἑορτὴ τῆς ἁγίας Σκέπης, ποὺ συνδέεται μὲ τὰ ἄμφια τῆς Παναγίας.

Τί θὰ πῆ ἄμφιο; Περιβολή, ἐνδυμασία, ροῦχο. Ἄμφια λέμε αὐτὰ ποὺ φοροῦν οἱ κληρικοὶ ὅταν λειτουργοῦν. Ἔτσι ἄμφια λέγονται καὶ τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσε ἡ Παναγία.

—Ἄ, θὰ μᾶς ποῦν οἱ ἰεχωβῖτες καὶ ἄλλοι αἰρετικοί, ἐσεῖς τὰ ροῦχα τῆς Παναγίας λατρεύετε; **αὐτὰ θεοποιεῖτε;**...

—Ὁχι, ἀγαπητοί μου. Ἐμεῖς ἓνα Θεὸ λατρεύουμε καὶ προσκυνοῦμε, τὸν ἐν Τριάδι Θεό. Ἀλλὰ τὸ ν' ἀποδίδουμε μιὰ ἰδιαίτερη τιμὴ στὴν ἱερὰ περιβολὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτὸ **δὲν εἶνε ἔξω ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή καὶ τὴν ἱερὰ παράδοσι.**

Διαβάζουμε **στὸ Εὐαγγέλιο**, ὅτι μιὰ γυναίκα ποὺ ἔπασχε ἀπὸ αἰμορραγία, ἄγγιξε τὸ ἄκρο τοῦ ἐνδύματος τοῦ Χριστοῦ, κι ἀμέσως θεραπεύθηκε (βλ. Μάρκ. 5,25-34). Στὶς Πράξεις τῶν ἀποστόλων βλέπουμε, ὅτι τὰ μαντήλια, τὰ λεγόμενα «**σουδάρια ἢ σιμικίνθια**», τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἔκαναν καλὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἔβγαζαν δαιμόνια (βλ. Πράξ. 19, 12). Ἀλλὰ καὶ ἡ σκιά ἀκόμη τῶν ἀποστόλων, ἡ σκιά τοῦ Πέτρου, ὅπου ἔπεφτε θεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς (βλ. Πράξ. 5,15).

Στηριζόμενοι ἔτσι στὴν ἁγία Γραφή λέμε στοὺς αἰρετικούς, ὅτι ὄχι μόνο τὰ λείψανα τῶν ἁγίων θαυματουργοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ ἄμφιά τους, πολὺ δὲ περισσότερο **ἡ ἱερὰ ἐνδυμασία τῆς Παναγίας μας θαυματουργεῖ.**

Σήμερα λοιπὸν εἶνε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀμφίων τῆς Θεοτόκου. Ἐορτάζουμε τὸ **μαφόριον** τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ποιό λέγεται μαφόριο; **Ἡ μανδήλα**, ποὺ φοροῦσε ἡ Παναγία, ὅπως τὴ βλέπετε στὴν εἰκόνα. Οἱ φράγκοι ζωγραφίζουν τὴν Παναγία χωρὶς μανδήλα. Ἀλλὰ σ' ἐμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους, σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὰ

παράδοσι, ἡ Παναγία ζωγραφίζεται πάντοτε μὲ μαντήλα. Τὸ μαντήλι στὴ βυζαντινὴ γλῶσσα ὀνομάζεται μαφόριο.

Πόσο συγκινοῦμαι, ἀγαπητοί μου, ὅταν πηγαίνω σὲ χωριὰ καὶ βλέπω ἀκόμη μερικὲς γυναῖκες νὰ φορᾶνε μαντήλα! Ὅταν βλέπω γυναῖκα νὰ φορᾶ μαντήλα στὸ κεφάλι, νομίζω ὅτι βλέπω τὴν Παναγία. **Μιὰ γυναίκα, ποὺ φορᾶ τὸ μαφόριο τὸ ἱερό, εἶνε μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας.** Ἐλάχιστες εἶνε σήμερα οἱ γυναῖκες αὐτές. Στὸν αἰῶνα τῆς μόδας καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ, κρατοῦν ἀκόμα τὴν ἱερὰ παράδοσι. Καὶ αὐτὲς ποὺ φοροῦν στὸ κεφάλι τὴ μαντήλα μοιάζουν, ἐξωτερικῶς τοῦλάχιστον, μὲ τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο.

Τώρα δυστυχῶς μαντήλα δὲν ὑπάρχει. Φύσηξε ἄνεμος σφοδρός, ἄνεμος ἀπιστίας καὶ ἀθείας, καὶ ἡ μαντήλα ἔφυγε ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν γυναικῶν. Κι ὄχι μόνο ἡ μαντήλα ἔφυγε, ἀλλὰ κόψανε καὶ τὰ μαλλιά τους, ἔβγαλαν τὰ ροῦχα τους καὶ σχεδὸν γυμνὲς περπατοῦν στὸ δρόμο. Ἄλλες δὲ ἀκόμα πέταξαν τὰ γυναικεῖα ροῦχα, φόρεσαν ἀνδρικά, πρὸς ἐξευτελισμὸν τῆς γυναικειᾶς ἀξιοπρεπείας. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς λέει: «Ὅταν θὰ δῆτε τὶς γυναῖκες νὰ γυρίζουν γυμνὲς στὸ δρόμο, τότε πλησιάζει τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

***

Γιατί εορτάζουμε τὴ μανδήλα τῆς Θεοτόκου; Τί ἔκανε αὐτὴ ἡ μανδήλα καὶ τὴν εορτάζουμε; Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς πιστεύουμε. **Ἐνα θαῦμα**, ποὺ ἔκανε ἡ Παναγία μας διὰ τοῦ μαφορίου της, θὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ τελειώνω τὸν λόγο.

Εἶνε ἱστορικὸ γεγονός. Ἐγίνε ἐπὶ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, τὸν 9ο αἰῶνα. Ἐγίνε στὴν Πόλι. Ζοῦσε ἐκεῖ τότε ἓνας ἀσκητής, ἓνας ὑπέροχος ἄνθρωπος. Ὦνομαζόταν

Ἄνδρέας. Ἄλλα ὁ κόσμος τοῦ ἔβγαλε παρατσούκλι καὶ τὸν ὠνόμαζε σαλό. Ἦταν γνωστὸς στὴν Πόλι ὡς Ἄνδρέας ὁ σαλός. Σαλὸς σημαίνει μωρός, ἀνισόρροπος. Μὰ ἦταν ὁ Ἄνδρέας σαλός; Ὁχι. Εἶχε τὰ μυαλά του τετρακόσια. Ἦταν λογικὸς ἄνθρωπος. Τότε γιατί τὸν λέγανε σαλό; Γιατί ὁ κόσμος, ὅταν δῆ ξαναῖν ἄνθρωπο, ἄνδρα ἢ γυναῖκα, νὰ ἐκτελῆ μὲ ἀκρίβεια τὰ πνευματικά του καθήκοντα, τὸν ὀνομάζει τρελλό.

Ἔτσι ὠνόμαζαν καὶ τὸν Ἄνδρέα. Καὶ ὅμως αὐτός, ποὺ δὲν τοῦ ἔδιναν σημασία, **αὐτὸς τώρα ἔσωσε τὴν Πόλι!** Γιατί ὅσο ἀξίζει ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος, δὲν ἀξίζει ὁ κόσμος ὅλος.

Τί ἔκανε ὁ Ἄνδρέας; **Ἡ Κωνσταντινούπολι πολιορκήθηκε ἀπὸ ἀγαρηνοὺς.** Κινδύνευε νὰ πέση στὰ χέρια τους. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶτες ἀγωνίζονταν στὰ τεῖχη, τὰ δὲ γυναικόπαιδα μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἦταν στὸν περίφημο ναὸ τῶν Βλαχερνῶν, κ' ἐκεῖ προσεύχονταν. Μαζὶ μ' αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Ἄνδρέας ὁ σαλός.

Καὶ τότε τί εἶδε; Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, 1 ἢ ὦρα, ἔλαμψε ὁ οὐρανὸς τῆς Ἐκκλησίας. Φάνηκε **ἡ Παναγία.** Δεξιὰ τῆς εἶχε τὸν τίμιον Πρόδρομο, καὶ ἀριστερὰ τὸν Ἰωάννη τὸν εὐαγγελιστή. Καὶ κατέβαινε καὶ κατέβαινε, μαζὶ μὲ ἓνα πλῆθος ἀγγέλων. Καὶ μόλις ἔφτασε κάτω στὴν Πόλι, γονάτισε καὶ ἔκανε τὴν προσευχή τῆς. Μετὰ πῆρε τὸ μαφόριό τῆς, **τὸ μανδήλι τῆς, καὶ τὸ ἀπλώσε πάνω ἀπὸ τὴν Πόλι.**

Ποιὸς εἶδε τὸ ὄραμα; Τὸ εἶδε ἓνας ποὺ εἶχε τηλέορασι· τηλέορασι ὄχι τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ Ἄνδρέας, ποὺ τὸν ὠνομάζανε σαλό. Κι ὅταν τὸ εἶδε εἶπε: **Χριστιανοί, μὴ φοβᾶστε· θὰ νικήσουμε!**

Καὶ πράγματι νίκησαν. Νίκησαν χάρις στὸ μαφόριο τῆς Θεοτόκου, ποὺ ἀπλώθηκε σὰν νεφέλη φωτεινῆ.

***

Αὐτό, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ ἱστορικὸ τοῦ θαύματος. **Δὲν εἶνε ψέμα,** δὲν εἶνε παραμῦθι.

Ἀπὸ τότε πέρασαν ἔνδεκα αἰῶνες.

—«**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ...**», λένε μερικοὶ εἰρωνικά.

Ὁχι. Δὲν εἶνε μόνο «**τῷ καιρῷ ἐκείνῳ**». Καὶ χθὲς καὶ σήμερα καὶ αὔριο **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων** ἡ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου εἶνε ἡ μόνη δύναμις στὸν κόσμον.

Θέλετε ἀπόδειξι; Ὑστερα ἀπὸ 1.100 χρόνια περίπου, μιὰ ἄλλη νύχτα, **στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940, τὸ θαῦμα ἐπαναλήφθηκε.**

Ὅπως τότε ἐπιτέθηκαν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ

οἱ ἀγαρηνοί, ἔτσι τώρα ἀπὸ τὴ δύσι, ἓνας ἄλλος λαός, λεγόμενος χριστιανικός, ἀπειλοῦσε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως **ἡ Ἑλλάς** ἔκανε τὸ θαῦμα· ὄχι μόνο ἀπέκλεισε τὸν βάρβαρο εἰσβολέα ἐπάνω στὴν Ἠπειρο, ἀλλὰ καὶ **νίκησε** καὶ μπῆκε στὶς πόλεις τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Πῶς νίκησε; **ποιοὶ ἦταν οἱ συντελεσταὶ τῆς νίκης;** Πρῶτον ἡ ὁμόνοια τοῦ ἔθνους. Δεύτερον ἡ ἀνδρεία τῶν παιδιῶν μας. Τρίτον ἡ ἐπιτελικὴ μὀρφωσις τῶν ἀξιωματικῶν μας. Τέταρτον ὁ ἔρωτας τῆς ἐλευθερίας, ποὺ φλόγιζε τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων. Πέμπτον καὶ κυριώτερον **ἡ πίστις.** Ὅσοι βρισκόμασταν μέσα στὸ λαὸ καὶ κοντὰ στὸ λαὸ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, διαπιστώναμε καὶ μαρτυροῦμε, ὅτι ποτέ ὁ λαὸς μας δὲν ἐπίστευε τόσο ὅσο τότε.

Γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ἡ σκέπη τῆς Παναγίας προστάτευσε τὸ ἔθνος. Ὑστερα ἀπὸ τέτοια θαῦματα, δὲν θὰ ἔπρεπε ν' ἀγαποῦμε καὶ νὰ τιμοῦμε τὴν Παναγία μας; Δὲν ξέρω τί κάνουν ἄλλοι· ἐδῶ τοῦλάχιστον **δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη οὔτε ἓνας ἄπιστος,** οὔτε σπόρος ἀπίστου.

Καὶ ὅμως· κανένα ἄλλο ἔθνος δὲν βλαστημάει τόσο τὴν Παναγία ὅσο **τὴν βλαστημάει τὸ δικό μας ἔθνος.**

Κάτω στὴν Ἀραπιά, ὅποιος βλαστημήσῃ τὸν Ἄλλάχ, τοῦ κόβουν τὴ γλῶσσα. Ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα βλαστημοῦν τὴν Παναγία, τὴν σκέπη τοῦ γένους μας, καὶ **οὐδεὶς ἐπεμβαίνει.**

Κάποιος μεθυσμένος στὴν Ἀθήνα ἔγραψε στὸν τοῖχο μιὰ αἰσχρὴ κουβέντα γιὰ τὸν πρωθυπουργό. Τὸν πιάνουν, καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸν δικάζουν. Πόσο τὸν τιμώρησαν; Δυὸ χρόνια χωρὶς ἀναστολή. Μεγάλος, λοιπόν, ὁ πρωθυπουργός μας, μεγάλοι οἱ ὑπουργοί μας, μεγάλοι οἱ στρατηγοί μας, μεγάλοι οἱ ναύαρχοί μας, καὶ μικρὸς πολὺ μικρὸς ὁ Χριστὸς καὶ **μικρὴ ἡ Παναγία...**

Θεέ μου Θεέ μου, πῶς μᾶς ἀνέχεσαι; **Ἦ ἔθνος ἀμαρτωλό,** ποὺ ἔκανες θεοὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ καταφρόνησες καὶ ἐκμηδένισες τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ!...

Ἄλλα νὰ εἴστε βέβαιοι, ἀδελφοί μου, ὅτι θὰ ἔρθῃ ἡμέρα ποὺ θὰ κάνουμε **πατρίδα χριστιανική,** πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη στὸ Θεό. Καὶ τότε δὲν θὰ ἔχουν θέσι ἐκεῖ ἄπιστα ὄντα, ποὺ βλαστημοῦν τὸ Θεό. Δὲν θὰ μᾶς κυβερνοῦν αἰωνίως οἱ μασόνοι· θὰ μᾶς κυβερνήσῃ ὁ Χριστός. Ὅν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**